

[Indenrigsministeren]

telse af de eksisterende ressourcer, når kompetence og ansvar er knyttet sammen. Der skal decentraliseres ud til yderste led, og her vil bydelsråd være et unødvendigt eller forsinkende led.

I februar 1989 nedsatte jeg en arbejdsgruppe om uddelegering til lokale brugere og brugergrupper, der skal undersøge disse forhold nærmere. Arbejdsgruppen er i fuld gang med sit arbejde. Når arbejdsgruppens rapport foreligger i løbet af sommeren, håber jeg, at der kan komme endnu mere skub i bestræbelserne med at decentralisere fra kommunerne til borgerne i alle landets kommuner, herunder også i Københavns Kommune.

På denne baggrund indstiller jeg lovforslaget om indførelse af bydelsråd til forkastelse.

Hanne Andersen (S):

Som forslagsstillerne gør opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, er dette forslag om bydelsråd i Københavns Kommune helt identisk med det socialdemokratiske forslag fra 1977. Det er desværre også rigtigt, som ministeren lige har bekræftet, at et flertal i Folketinget stemte imod bydelsråd i 1977, men der er jo sket meget siden, også i Folketinget. Decentralisering er ikke et fremmed begreb mere. Det fremhæves gang på gang, at beslutninger skal træffes så tæt på borgerne og deres hverdag som muligt.

Den socialdemokratiske regering og vores ordfører dengang, hr. Jørgen Frederiksen, ønskede en udvikling af nærdemokratiet i København. Det ønsker Socialdemokraterne i Folketinget og i Borgerrepræsentationen fortsat.

København må nu have mulighed for at få bydelsråd, der kan udbygge kontakten mellem de enkelte borgere, bydelen og Borgerrepræsentationen – bydelsråd, der stiller forslag, og som udtaler sig på lokalområdet vegne med ansvar over for bydelen.

København må nu have mulighed for at ændre sin styrelseslov, så byen kan træffe de nødvendige beslutninger og de administrative ændringer, der bliver konsekvenserne, når forslaget forhåbentlig bliver vedtaget. Græsrodde og organisationer og beboere sender mange signaler, impulser, ønsker og krav til politikere.

Når København får bydelsråd, decentralisering og yderligere demokratisering, vil interessen naturligvis vokse. Kravene til politikere,

bydelsråd og borgere vil sikkert blive større. De vil i hvert fald blive anderledes og sikkert heller ikke nemmere. Udfordringen er i hvert fald anderledes, også når det måske ikke gør tingene lettere, men i hvert fald er det mere demokratisk.

Bydelsråd i København er et naturligt ønske og en nødvendighed i et samfund, der hele tiden udvikles og forandres, og hvor der hele tiden stilles store krav til omstilling, økonomisk omprioritering og planlægning og yderligere samarbejde med borgerne. Nye samarbejdsmuligheder vil kunne øge interessen. Ansvar og interesse følges som sagt oftest ad. Udviklingen og forståelsen for decentralisering her i Folketinget må betyde, at der denne gang vil være flertal for bydelsråd i København.

Socialdemokratiet støtter forslaget.

Flemming Jensen (KF):

Det er formentlig i erkendelse af de problemer, Københavns Kommune har og har haft af styrelsesmæssig karakter, som har fået SF til igen at pege på mulighederne for en ændring eller en lettelse af problemerne.

Ved den foreslåede § 50 a nævner man, at Borgerrepræsentationen kan vedtage et regulativ stadfæstet af indenrigsministeren og rummende bestemmelser om bydelsråd, den måde, hvorpå de vælges, og deres funktioner. Det er formentlig for at undgå en gentagelse af debatten fra 1987-88, at man lader det stå åbent, hvilke beføjelser disse bydelsråd skal have. Det er vel også væsentligt lige i det øjeblik at vurdere, om det er et middel, der kan sikre større ro og større stabilitet i det københavnske bystyre, at det med andre ord er et middel, der medvirker til at skabe en større helhedsvirkning på udviklingen i hovedstaden. Det er jo klart, at selve oprettelsen af bydelsråd ikke i sig selv medfører et større nærdemokrati, men det er desværre også klart, at gennemførelsen af bydelsråd meget nemt kan gøre det meget vanskeligere at fastholde en konsekvent økonomisk og politisk linie for hele kommunen.

Som nævnt fremgår det ikke, om disse råd skal have økonomisk kompetence. Ifølge § 50 a er det noget, bystyret lægger op til. Hvis de får det, men uden skatteudskrivningsret, skiller vi beslutningsretten fra det økonomiske ansvar. Hvis de ikke får det, kan det måske være lidt vanskeligere at se formålet med det hele. Så kan